NORAKSTS
Lieta Nr.142157911
Nr.1-0091-13/4

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 28.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Ābele,

piedaloties personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, SIA *„/Nosaukums/"* pārstāvim *A.B.* un iestādes – Veselības inspekcijas – pārstāvēm *O.K.* un *L.J.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc SIA *„/Nosaukums/"*, reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzības par Veselības inspekcijas 2011.gada 8.februāra lēmuma Nr.1.4-2/684/7 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 22.novemrī Veselības inspekcija (turpmāk – Inspekcija) veica pārbaudi SIA *„/Nosaukums/"* zāļu lieltirgotavā, konstatējot, ka zāļu lieltirgotava saņēma zāles no SIA *„/Nosaukums/"* aptiekas (lietas lapa 43-46).

2010.gada 25.novembrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.FE001924 (lietas lapa 41-42), kurā cita starpā konstatēts, ka 2010.gada 22.novembrī SIA *„/Nosaukums/"* zāļu lieltirgotava (praktiskā darbības vieta */adrese/*) ar 2010.gada 1.jūlija pavadzīmi Nr.000031, 2010.gada 13.jūlija pavadzīmi Nr.000032, 2010.gada 15.jūlija pavadzīmi Nr.000033 un 2010.gada 3.septembra pavadzīmi Nr.000040 iepirka (iegādājās) zāles no SIA *„/Nosaukums/"* aptiekas (farmaceitiskās darbības vieta – */adrese 2/*). SIA *„/Nosaukums/"* aptieka ar minētajām pavadzīmēm izplatīja zāles SIA *„/Nosaukums/"* zāļu lieltirgotavai.

Ar Inspekcijas Zāļu kontroles nodaļas 2010.gada 8.decembra lēmumu Nr.H29AL001651 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) SIA *„/Nosaukums/"* uzlikts naudas sods Ls 1000 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) $46.^1$ panta sesto daļu (lietas lapa 7-9).

SIA *„/Nosaukums/"*, nepiekrītot sākotnējam lēmumam, apstrīdēja to. Ar Inspekcijas 2011.gada 8.februāra lēmumu Nr.1.4-2/684/7 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums (lietas lapa 10-14).

Lēmumā konstatēts, ka SIA *„/Nosaukums/"* aptieka izplatīja zāles SIA *„/Nosaukums/"* lieltirgotavai. Zāļu izplatīšana no aptiekas lieltirgotavai neatbilst nedz Farmācijas likuma 35.panta pirmajai daļai (noteic, ka vispārēja jeb atvērta tipa aptiekās atļauts: 1) fasēt zāles atbilstoši tehnisko normatīvu prasībām; 2) izgatavot zāles pēc ārsta, praktizējoša veterinārārsta vai praktizējoša veterinārfeldšera receptes un ārstniecības iestādes vai veterinārmedicīniskās aprūpes komersanta pieprasījuma; 3) izsniegt zāles pēc ārsta, praktizējoša veterinārārsta vai praktizējoša

veterinārfeldšera receptes saņemšanas; 4) izplatīt medikamentus ārstniecības iestādēm un sociālās aprūpes institūcijām; 5) izplatīt medikamentus fiziskajām personām) , nedz 2007.gada 26.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.416 „Zāļu izplatīšanas un kvalitātes kontroles kārtība" (turpmāk – Noteikumi) 11.[1]punktam (noteic, ka komersants, kuram izsniegta speciāla atļauja (licence) aptiekas atvēršanai (darbībai), drīkst izplatīt zāles vairumtirdzniecībā ārstniecības iestādēm, sociālās aprūpes institūcijām, praktizējošiem veterinārārstiem un veterinārmedicīniskās aprūpes komersantiem), jo tiesiskais regulējums neparedz aptiekas tiesības izplatīt zāles zāļu lieltirgotavām.

Farmācijas likuma 47.pantā (noteic, ka zāļu lieltirgotava ir atbildīga par izplatāmo zāļu kvalitāti. Tai atļauts iepirkt zāles tikai no zāļu ražotājiem un zāļu lieltirgotavām, vienlaikus saņemot dokumentus, kas apliecina zāļu kvalitāti) lietotā jēdziena „iepirkt" izpratne ir iztulkojama kopsakarā ar Farmācijas likuma 48.pantu (pirmā daļa noteic, ka zāļu lieltirgotavai atļauts izplatīt zāles aptiekām, zāļu lieltirgotavām, kā arī ārstniecības iestādēm, sociālās aprūpes institūcijām, praktizējošiem veterinārārstiem, praktizējošiem veterinārfeldšeriem, prakses ārstiem un veterinārmedicīniskās aprūpes komersantiem to darbības nodrošināšanai saskaņā ar Ministru kabineta noteikto kārtību. Zāļu lieltirgotavai atļauts izplatīt zāles citām personām vai iestādēm tikai tad, ja tām ir Zāļu valsts aģentūras izsniegta atļauja zāļu iegādei vai — attiecībā uz veterinārajām zālēm — Pārtikas un veterinārā dienesta izsniegta atļauja veterināro zāļu iegādei un ja attiecīgās personas un iestādes zāles izmanto tikai savas darbības nodrošināšanai, bet tām nav tiesību šīs zāles izplatīt), kurā, nosaucot subjektu loku, kam zāļu lieltirgotava ir tiesīga izplatīt zāles, tostarp - zāļu lieltirgotavai, lietots jēdziens „izplatīt", nevis Farmācijas likuma 47.pantā lietotais jēdziens „iepirkt", kas atbilstoši Farmācijas likuma 1.panta 8.punktam (noteic, ka izplatīšana ir zāļu iepirkšana, uzglabāšana, piegāde, pārvietošana pāri valsts robežai (ievešana, izvešana), pārdošana vai nodošana lietošanā par maksu vai bez maksas) paredz plašāku darbību loku, kā tikai zāļu nodošana pirkuma darījuma veidā, tajā skaitā nodrošina lietošanā bez atlīdzības. Tādējādi atbilstoši Farmācijas likuma 48.pantam secināms, ka zāļu lieltirgotavai atļauts saņemt zāļu ražotāju un zāļu lieltirgotavu izplatītās zāles, vienlaikus saņemot dokumentus, kas apliecina zāļu kvalitāti. Citādi šīs tiesību normas interpretācija un jēdziena „izplatīšana" izpratne nepamatoti sašaurina zāļu lieltirgotavas Farmācijas likuma 48.pantā iespējamo darbību loku ar zālēm, tomēr, ievērojot apstākli, ka zāļu lieltirgotava vai ražotājs zāļu lieltirgotavai izplata zāles savas komercdarbības ietvaros un ar nolūku iegūt peļņu, kas notiek pirkuma-pārdevuma darījuma ietvaros, tiesību normas redakcijā lietots jēdziens „iepirkt" kamēr pašas tiesību normas mērķis, vadoties no iepriekšminētā zāļu izplatīšanas secīguma principa, ko nosaka Farmācijas likuma regulējums kopumā, ir noteikt subjektu loku, kuru izplatītās zāles zāļu lieltirgotava ir tiesīga saņemt. Arī Farmācijas likuma 54.pants noteic zāļu ražotāja tiesības izplatīt zāles zāļu lieltirgotavām, kas ir plašāks jēdziens kā vien Farmācijas likuma 47.panta lietotais jēdziens „iepirkt".

Lietas izskatīšanas kontekstā nav nozīmes pirkuma darījuma fakta esamībai starp aptieku un zāļu lieltirgotavu, kaut arī pavadzīmes satur visas pirkuma darījuma būtiskās sastāvdaļas (cena un prece) un no tiesību viedokļa vajadzības gadījuma tās var tikt traktētas, kā līgumi, kas apliecina notikušu pirkuma darījumu, ko apliecina abu pušu paraksti un zīmogi.

Administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski un nepārkāpjot, tajā skaitā Administratīvā procesa likumā noteiktos vispārējos tiesību principus, kā arī soda apmērs noteikts atbilstoši administratīvā pārkāpuma smagumam. Administratīvā sods tādā apmērā, kā to nosaka Lēmums, izpildīs tā audzinošo funkciju un atturēs SIA *„/Nosaukums/"* no atkārtotu administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.

[2] 2011.gada 10.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemta SIA *„/Nosaukums/"* (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti šādi apsvērumi:

[2.1] iestādes pieņemtais lēmums ir neatbilstošs Administratīvā procesa likuma prasībām, nav pamatots ar pierādītiem faktiem.

[2.2] Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir nepareizi un nepamatoti paplašināti tulkojusi Farmācijas likuma normas. Lēmumā arī ir aplūkots jautājums tikai par aptiekas un lieltirgotavas tiesībām izplatīt zāles un šo tiesību ierobežojumiem, bet nav izskatīts pamatjautājums, vai vispār ir konstatējams zāļu izplatīšanas fakts.

[2.3] Konkrētajā lietā subjekts ir SIA *„/Nosaukums/”*. Nav apstrīdams arī fakts, ka saskaņā ar Farmācijas likuma 35.panta pirmās daļas noteikumiem aptieka nedrīkst izplatīt zāles lieltirgotavai un saskaņā ar Farmācijas likuma 47.pantu lieltirgotava nedrīkstētu iepirkt zāles no aptiekas. Farmācijas likuma 1.panta 8.apakšpunkts precīzi nosaka, kas uzskatāms par zāļu izplatīšanu - zāļu iepirkšana, uzglabāšana, piegāde, pārvietošana pāri valsts robežai, pārdošana vai nodošana lietošanā par maksu vai bez maksas. Tādējādi likums noteic, ka, lai varētu tikt konstatēta zāļu izplatīšana, nepieciešami divi šāda darījuma dalībnieki - pircējs un pārdevējs, vai īpašnieks un lietotājs, vai īpašnieks un glabātājs un tml. Konkrētajā lietā nav konstatējams, ka SIA *„/Nosaukums/”* būtu veikusi kādu no darījumiem, kuri būtu attiecināmi uz zāļu izplatīšanu. Pārbaudes aktā norādītās pavadzīmes apliecina tikai un vienīgi faktu, ka ir notikusi zāļu pārvietošana viena uzņēmuma ietvaros, taču nekāds darījums nav noticis. Turklāt atbilstoši Farmācijas likuma 1.panta 8.punktam par izplatīšanu būtu atzīstama zāļu pārvietošana pāri valsts robežai, taču konkrētajā gadījumā šāda pārvietošana nav notikusi.

[2.4] Pieteicējs uzskata par nepareizu iestādes Farmācijas likuma 47.panata tulkojumu. Pieteicējs uzskata, ka termins „iepirkt” šajā gadījumā tulkojams tikai un vienīgi kā „veikt pirkuma darījumu” un konkrētajā lietā SIA *„/Nosaukums/”* veiktās darbības ar pārbaudes aktā fiksētajām zālēm nav ne iepirkums, ne arī kāds cits darījums.

[3] Iestāde – Inspekcija - rakstveida paskaidrojumos tiesai sūdzību neatzīst, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs uzturēja sūdzībā ietverto prasījumu, pamatojoties uz sūdzībā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Tiesas sēdē iestādes pārstāves sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot Lēmumu, atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ pievienojas iestādes Lēmumā paustajai motivācijai attiecībā uz pārkāpuma būtību, nenorādot izvērstāku argumentu izklāstu.

[7] Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka lietā ir izvērtējams tas, vai piemērotais sods ir adekvāts. LAPK 46.^{1}panta sestās daļas sankcija juridiskajām personām ir naudas sods no trīssimt līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot zāles vai bez konfiskācijas. Ar Lēmumu SIA *„/Nosaukums/”* ir piemērots naudas sods Ls 1000 apmērā bez zāļu konfiskācijas. Sākotnējā lēmumā ir norādīts, ka ne atbildību pastiprinoši, ne mīkstinoši apstākļi nav konstatēti. Tāpat no lietas materiāliem neizriet, ka sūdzības iesniedzējs iepriekš gada laikā būtu saukts pie administratīvās atbildības par līdzīgu pārkāpumu izdarīšanu. Iestāde ir norādījusi, ka administratīvā sods tādā apmērā, kā to nosaka Lēmums, izpildīs tā audzinošo funkciju un atturēs SIA *„/Nosaukums/”* no atkārtotu administratīvo pārkāpumu izdarīšanas. Tiesas ieskatā situācijā, kad nav konstatējami ne atbildību pastiprinoši, ne atbildību mīkstinoši apstākļi, kā arī ņemot vērā ievērojamo zāļu daudzumu un vērtību (lietas lapa 53-62), turklāt noteiktais soda apmērs ir noteikts ievērojami tuvāk minimālajai, nevis maksimālajai soda apmēra robežai, tiesa atzīst piemēroto sodu par pārkāpumam atbilstošu un samērīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[18]pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA *„/Nosaukums/”*, reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzību par Veselības inspekcijas 2011.gada 8.februāra lēmuma Nr.1.4-2/684/7 atcelšanu (2010.gada 25.novembra administratīvā pārkāpuma protokols FE Nr.001924).

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* D.Ābele

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese D.Ābele
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā 2013.gada 28.janvārī